Editor. K. V. SIMON EDAYARANMULA.

മലങ്കര
വിശ്വാസിതൻ

THE MALABAR SEPARATIST

പ്രതിമാസപത്രിക

പുസ്തകം 7 ‖ ൧൧൦൮ വൃശ്ചികം ‖ ലക്കം 4

വിഷയവിവരണിക

		പുറം.
1.	സഭാപിതാക്കന്മാരും വേദപുസ്തകവും	67
2.	ക്രൂശുമുഖാന്തരമുള്ള പരിവൎത്തനം	68
3.	വെളിപ്പാടുപുസ്തകം (തുടൎച്ച)	70
4.	സെൻറു സോഫിയാ പള്ളിയിലെ സ്നാനത്തൊട്ടി	72
5.	ജീവനും സമൃദ്ധിയായ ജീവനും	75
6.	സഹസ്രാബ്ദം	79
7.	ബുദ്ധമതം	81
8.	ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു മതസ്ഥാപകനായ ചെട്ടാമിസ്	83
9.	പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ	86
10.	ഒരു യഥാൎത്ഥകഥ	88
11.	വൃത്താന്തസംഗ്രഹം	91

മലങ്കര
ചിദ്യോജിതൻ

പുസ്തകം 7 | ൧൧൦൩ വൃശ്ചികം | ലക്കം

സഭാപിതാക്കന്മാരും വേദപുസ്തകവും

പൂർവ്വകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ലത്തീൻ പിതാക്കന്മാരിലും യവന
പിതാക്കന്മാരിലും വെച്ച് അതിവിദ്വാനായിരുന്ന യിറോം
ത്തിലെ 66 പുസ്തകങ്ങളെ 'ദിവ്യഗ്രന്ഥശാല'(Divine Library
എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. പിതാക്കന്മാരിൽ വെച്ചു വലിയ വാഗ്മിയായ
ന്ന ക്രിസോസ്തും അവയെ "ദിവ്യപുസ്തകങ്ങൾ" എന്നും, യോഹന
അപ്പോസ്തലന്റെ ശിഷ്യനായ പോലികാപ്പ് "വിശുദ്ധ തി
വെഴുത്തുകൾ" അഥവാ കർത്താവിന്റെ വെളിപ്പാടുകൾ എന്നും,
ന്റെ സഹപ്രവർത്തകനെന്നു പൌലൂസ് ഘോഷിക്കുന്ന (ഫിലി. 4:3
റോമയിലെ ക്ലമന്തു "വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സത്യഭാഷണങ്ങൾ"
ും വിളിക്കുന്നു. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഐറേനിയ
പുതിയനിയമത്തിൽ നിന്നു 1200 വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷരമായു
ൂചനയായും എടുത്തെഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതേ നൂറ്റാണ്ടിൽ ജ
ിച്ചിരുന്ന തെർത്തുല്യൻ പുതിയനിയമത്തിൽ നിന്നു 2500 പ്രാ
ശ്യവും, അലക്സന്ത്രിയായിലെ ക്ലേമന്തു 800 പ്രാവശ്യവും എടുത്തു
റയുന്നുണ്ട്. പോലികാപ്പ് ഫിലിപ്യർക്ക് ഒരു ചെറുലേഖനം എ
തിയതിൽ പുതിയനിയമത്തിൽ നിന്നു 50 ഉദ്ധരണങ്ങൾ എ
ിരിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ ചിലർ പറയുന്നതുപോലെ വേദവചന
ളെ സഭക്കുള്ള അധികാരവചനങ്ങളായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയതു
ിൽ കാലങ്ങളിൽ കൂടിയിട്ടുള്ള സുന്നഹദോസുകൾ അല്ലെന്നു
യാണല്ലോ.

യിറോമിന്റെ കാലംവരെ ഗ്രീക്കിലുള്ള പഴയനിയമ പരി
യും ഗ്രീക്കു പുതിയനിയമവുമാണ് വേദതർജ്ജമകൾക്കു മൂല

യിരുന്നു്. ഇതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി എബ്രായയിൽ നിന്നു നേരി
ട്ടു പഴയനിയമം തർജ്ജമചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതു യിറോമാകുന്നു. അ
ദ്ദേഹം മൂലഭാഷകളെ അഭ്യസ്തമാക്കി അതായതു് എബ്രായയിൽ നി
ന്നും ഗ്രീക്കിൽ നിന്നും പഴയപുതിയനിയമങ്ങളെ ലത്തീനിൽ
പൊരുൾ തിരിച്ചു. ഈ പൊരുൾ തിരിപ്പിന്റെ പേരത്രേ വൾഗ
റ്റു് എന്നതു്. ഈ നൂതന പരിഭാഷയോടു പൊതുജനങ്ങൾക്കു വ
ലിയ വിരോധമായിരുന്നു. ഇരുനൂറു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞശേഷമ
ത്രേ ഇതിനു പൊതുസ്വീകാരം ലഭിച്ചതു്. വിദ്വാനും ഭക്തനുമാ
യിരുന്ന ഗ്രിഗറി പാപ്പാ ഈ ഭാഷാന്തരത്തെ അനുവദിച്ചു നടപ്പിലാ
ക്കി.

ലത്തീൻ സഭക്കാരനായ യിറോമിന്റെ സമകാലികനായിരു
ന്ന യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തം എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഗ്രീക്ക പിതാ
വ്. ഇദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റന്റീൻ പുരിയിലെ പാത്രിയക്കാവായിരുന്നു. ഇ
ദ്ദേഹം നികരററ വാഗ്മിയായിരുന്നതിനാൽ കനകവക്ത്ര
എന്നർത്ഥമുള്ള ക്രിസോസ്തം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം വലി
പ്രസംഗിയും നിർഭയനുമായിരുന്നു. അർക്കഡിയസ് ചക്രവർത്തി
യുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിഷിയായ യുഡോക്‌സ്യയുടേയു
ക്രോധസ്മിതങ്ങളെ ഒന്നുപോലെ വിചാരിച്ചുവന്നയാളാണിദ്ദേഹ

യിറോം സിറിയാ മരുഭൂമിയിലും ക്രിസോസ്തം അന്ത്യോക്കി
ടുത്തുള്ള പർവ്വത ഗുഹയിലും ഏകാന്തമായി പാർത്തു വേദപഠനം ചെ
യ്തു. യിറോം എബ്രായ ഭാഷയും വേദപഠനവും തന്റെ വിഷയമാ
ക്കിയിരിക്കവേ, ക്രിസോസ്തം വേദത്തെ മുഴുവൻ മന:പാഠമാക്കുന്ന
തിൽ ശ്രദ്ധചെയ്തു. രണ്ടു പിതാക്കന്മാരും ഭക്തന്മാരായിരുന്നു. രണ്ടു
പേരും കർത്താവായ യേശുവിനെ സ്നേഹിച്ചു. വേദപാണ്ഡിത്യത്തി
ൽ ഇരുവരും ഒപ്പം കൊണ്ടവരായിത്തീർന്നു. യിറോം വലിയ പാ
ണ്ഡിതനെങ്കിൽ ക്രിസോസ്തം വലിയ വാഗ്മിയായിരുന്നു.

ക്രൂശു മുഖാന്തരമുള്ള പരിവർത്തനം.

പഴയതു് 2 കോരി. 5:17.	പുതിയതു് 2 കോരി. 5:17:18
ആദാമിൽ-	ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
റോമ. 3:23;5:12-21.	എഫേ.1:1-14. കൊലൊ. 1:18
ജഡത്തിൽ-റോമ 7:5;8:8.	ആത്മാവിൽ
	ഗലാ. 3:1-3; റോമ. 8:9.
പാപത്തിൻകീഴ്	പാപത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യ
ഗലാ. 3:22;റോമ-7:14.	റോമ. 6:7,18,22

യിരുന്നു. ഇതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി എബ്രായയിൽ നിന്നു നേരി-
ട്ടു പഴയനിയമം തർജ്ജമചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതു യിറോമാകുന്നു. അ-
ദ്ദേഹം മൂലഭാഷകളെ അഭ്യസ്തമാക്കി അതായതു എബ്രായയിൽ നി-
ന്നും ഗ്രീക്കിൽ നിന്നും പഴയപുതിയനിയമങ്ങളെ ലത്തീനിൽ
പൊരുൾ തിരിച്ചു. ഈ പൊരുൾ തിരിപ്പിന്റെ പേരത്രേ വൾഗ-
റ്റു എന്നതു. ഈ നൂതന പരിഭാഷയോടു പൊതുജനങ്ങൾക്കു വ-
ലിയ വിരോധമായിരുന്നു. ഇരുനൂറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞശേഷമാ-
ണു ഇതിനു പൊതുസ്വീകാരം ലഭിച്ചതു. വിദ്വാനും ഭക്തനുമാ-
യിരുന്ന ഗ്രഗറി പാപ്പാ ഈ ഭാഷാന്തരത്തെ അനുവദിച്ചു നടപ്പില-
ക്കി.

ലത്തീൻ സഭക്കാരനായ യിറോമിന്റെ സമകാലികനായിരു-
ന്ന യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തം എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഗ്രീക്ക പിതാ-
വ്. ഇദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റന്റിൻ പുരിയിലെ പാത്രിയർക്കാവായിരുന്നു. ഇ-
ദ്ദേഹം നികരററ വാഗ്മിയായിരുന്നതിനാൽ കനകവക്ത്ര-
എന്നർത്ഥമുള്ള ക്രിസോസ്തം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം വലി-
പ്രസംഗിയും നിർഭയനുമായിരുന്നു. അർക്കഡിയസ് ചക്രവർത്തി-
യുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിഷിയായ യുഡോക്സ്യയുടേ-
ക്രോധസ്മിതങ്ങളെ ഒന്നുപോലെ വിചാരിച്ചുവന്നയാളുമാണിദ്ദേഹ-

യിറോം സിറിയാ മരുഭൂമിയിലും ക്രിസോസ്തം അന്ത്യോക്കി-
ടുത്തുള്ള പർവ്വത ഗുഹയിലും ഏകാന്തമായി പാർത്തു വേദപഠനം ചെ-
യ്തു. യിറോം എബ്രായ ഭാഷയും വേദപഠനവും തന്റെ വിഷയമാ-
ക്കിയിരിക്കവേ, ക്രിസോസ്തം വേദത്തെ മുഴുവൻ മന:പാഠമാക്കു-
തിൽ ശ്രദ്ധചെയ്തു. രണ്ടു പിതാക്കന്മാരും ഭക്തന്മാരായിരുന്നു. ര-
പേരും കർത്താവായ യേശുവിനെ സ്നേഹിച്ചു. വേദപാണ്ഡിത്യത്തി-
ൽ ഇരുവരും ഒപ്പം കൊണ്ടവരായിതീർന്നു. യിറോം വലിയ പാ-
ണ്ഡിതനെങ്കിൽ ക്രിസോസ്തം വലിയ വാഗ്മിയായിരുന്നു.

ക്രിസ്തു മുഖാന്തരമുള്ള പരിവർത്തനം.

പഴയതു 2 കോരി. 5:17.	പുതിയതു 2 കോരി. 5:17:18
ആദാമിൽ-	ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
റോമ. 3:23;5:12-21.	എഫേ.1:1-14. കോലോ. 1:18
ജഡത്തിൽ-റോമ 7:5;8:8.	ആത്മാവിൽ
	ഗലാ. 3:1-3; റോമ. 8:9.
പാപത്തിൻകീഴ്	പാപത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര
ഗലാ. 3:22;റോമ-7:14.	റോമ. 6:7,18,22

ായപ്രമാണത്തിൻകീഴ്.
റോമ. 2:15;3:19—26.

ാ൦പുമത്തൽ
മ.5:16,18.
ിക്ഷാവിധി
മ. 8:31—33
ാപങ്ങളിൽ മരിക്ക.
ഫേ. 2:5;
ാമ. 6:21,23;7:5.
ാപം.
ല. 3:10—14;
ഫേ. 2:3.
കാപം.
റാമ. 2:1-10; 5:9,10.
ഴയനിയമം.
ബ്രാ. 8:6-13.
ാദാനം
ാല 3:16;
ാമ. 15:8.
നിഴലുകൾ
ബ്രാ 10:1;8:5.
ിശുക്കൾ
ഗല. 4:1-7.
ടിപാഠങ്ങളിൻകീഴ്
ഗല. 4:3; കൊലോ 3:8.
അടിമ.
ഗല. 4.9,22. എബ്രാ. 2:15.
ഭയത്തിൻെറ ആത്മാവ്.
റോമ. 8:15.
ദാസന്മാർ
ഗല. 4:1,30,31
യെഹൂദനും ജാതിയും
ഗല. 3:28; കൊലോ. 3:11
ലോകപ്രമാണലോകവും മനുഷ്യ
ം. ഗല. 6:14
കൊലോ. 3:20; 1കൊരി. 2:6.
പഴയമനുഷ്യൻ.
കൊലോ. 3:5-9.

കൃപയിൻകീഴ്.
റോമ. 6:14-18;
എഫേ. 1:6-8; 2:1-10.
നീതീകരണം.
റോമ. 8:33.
മധ്യസ്ഥത
റോമ. 8:1,34;1 യോഹ. 2:1,2.
ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിക്ക.
റോമ. 6:11; എഫേ. 2:1-5;
യോഹ. 5:24.
അനുഗ്രഹം.
ഗല. 3:14;
റോമ 4:6-9,
തേജസ്സ്
റോമ. 9:23; 1തെസ്സ. 5:9;2:14
പുതിയനിയമം
എബ്രാ. 9:15; 10:16-18.
നിവൃത്തി.
ഗല. 3:21-29;
ഫിപ്പി. 3:25, 26.
ശരീരം
കൊലോ. 3:17
പ്രായംചെന്നവർ
ഗല. 4:4,5.
പുത്രത്വം
ഗല. 4:5; എഫേ. 1:5.
സ്വാതന്ത്ര്യം.
ഗല. 5:1;2 കൊരി. 3:1.
പുത്രത്വത്തിൻെറ ആത്മാവ്.
റോമ. 8:15; ഗല. 4:6.
അവകാശികൾ
റോമ. 8:17; ഗല 4:7
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്ന്
ഗല. 3:28; എഫേ. 4:13.
പുതിയ സൃഷ്ടി
ഗല 6:15;
2 കൊരി. 5.17-19.
പുതിയ മനുഷ്യൻ
കൊലോ. 3:10-15.

ഭൂമിയിലുള്ളവ. കൊലൊ. 3:2,5.	മേലുള്ളവ കൊലൊ. 3:1,2.
പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും പ്രമാണം. റോമ. 7:23.	ജീവനാത്മാവിന്റെ പ്രമാണം. റോമ. 8:2.
ജഡത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ. ഗലാ. 5:19,21.	ആത്മാവിന്റെ ഫലം. ഗലാ. 5:22,23; എഫേ. 5:9.
ചത്ത പ്രവൃത്തികൾ. എബ്രാ. 9:14; തീത്തൊ. 3:5.	അവന്റെ കൈവേല. എബ്രാ. 10:22; എഫേ. 2:8-10.
ഇരുൾ എഫേ. 5:8; കൊലൊ. 1:13.	വെളിച്ചം. എഫേ. 5:8; കൊലൊ. 1:12
ഇപ്പോഴത്തെ ദുഷ്ടയുഗം ഗലാ. 1:4; എഫേ. 2:1,2.	വരുവാനുള്ള ഭാഗ്യയുഗം എഫേ. 2:7; 3:21.
ഭൂമയന്റെ പ്രതിമ. 1 കൊരി. 15:40-49; ഫിലി. 3:20,21	സ്വർഗ്ഗീയന്റെ പ്രതിമ. 1 കൊരി. 15:40-49.

വെളിപ്പാടുപുസ്തകം

3. ആൺകുട്ടി. വെളി. 12:5,6.

സൂര്യധാരിണിക്കുണ്ടായ പ്രസവവേദനയുടെ ഫലമായി ജാതികളെ ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു ഭരിപ്പാനുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടി ജനിച്ചു. ഈ പുരുഷ സന്താനം ക്രിസ്തുതന്നെ. രണ്ടാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: "എന്നോടു ചോദിച്ചുകൊൾക; ഞാൻ നിനക്കു ജാതികളെ അവകാശമായും ഭൂമിയുടെ അററങ്ങളെ കൈവശമായും തരും; ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു നീ അവരെ തകർക്കും: കുശവന്റെ പാത്രംപോലെ അവരെ ഉടക്കും" ചിലർ വാദിക്കുന്നതുപോലെ ഈ കുട്ടി സഭയായിരുന്നുകൂടാ. കാരണം, അതു സിംഹാസനത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സഭയോ ആകാശമേഘങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു സന്നിധിയിലത്രേ എടുക്കപ്പെടുന്നതു. 1 തെസ്സ. 4:17.

ഇവ്വണ്ണം സഭയുള്ളതിൽ ജേതാക്കൾ ജാതികളെ ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു ഭരിക്കും എന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത ശിശു

ക്രിസ്തുവും സഭയും കൂടിയാണെന്നു വാദിക്കുന്നവർ ഈ വാഗ്ദാനം സഭയ്ക്കു പൊതുവെ അല്ല, നേരെ മറിച്ച് എ. ഡി. 606 മുതൽ 1520 വരെയുള്ള തയ്യാറെടുപ്പു കാലയളവിലെ ജേതാക്കൾക്കു മാത്രമുള്ളതാണെന്നുള്ള തത്വം മറന്നുകളയുന്നു. തുയത്തീരിയൻ കാലഘട്ടത്തിലുള്ള വിജയികൾ സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യത്ത് ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി സ്വല്പം പ്രാധാന്യമുള്ള അധികാരപദം പ്രാപിക്കുമെന്നത്രേ ഇതിന്റെ സാരം.

“സ്ത്രീ മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിപ്പോയി, അവിടെ അവളെ ആയിരത്തി ഇരുനൂററുപത്തു ദിവസം പോററേണ്ടതിന്നു് ദൈവം ഒരുക്കിയോരു സ്ഥലം അവൾക്കുണ്ടു്.”

ഈ അദ്ധ്യായം വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ള പല മഹത്തുക്കൾ ഈ ഭാഗത്തത്രേ തെററിയിട്ടുള്ളതു്. കുട്ടി ജനിച്ച ഉടൻ സ്ത്രീ മരുഭൂമിയിലേക്കു് ഓടിപ്പോയി എന്നു് അവർ ഊഹിക്കുന്നതിനോടുകൂടി അവളുടെ ഓടിപ്പോക്കിന്റെ സമയം ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആയിരിക്കയാൽ (കാരണം, ഈ 1260 ദിവസങ്ങൾ വാരത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലെ ദിനസംഖ്യയോടു ഒത്തിരിക്കുന്നു,) അവളുടെ സന്താനം ക്രിസ്തുവായിരിക്കുന്നതു് എങ്ങിനെയെന്നു് അവർ സംശയിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ജനിക്കയും പിതൃ സിംഹാസനത്തിലേക്കു പിടിച്ചുകൊള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തതു് വളരെ ശതകങ്ങൾക്കു മുൻപായിരിക്കെ ഈ സംഭവം ഭവിഷ്യത്തായിരിക്കയാൽ ഈ സംശയം വർദ്ധിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടു്. എന്നാൽ അഞ്ചും ആറും വാക്യത്തിലെ വിവക്ഷിതങ്ങൾക്കിടയിൽ സംയോഗം വരുന്ന സംഗതി അവർ ആലോചിക്കുന്നില്ല. 69-ാമത്തെയും 70-ാമത്തെയും ആഴ്ചവട്ടങ്ങൾക്കിടയിലത്രെ ഈ കാലയളവു്. അഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനവും ആരോഹണവും പ്രസ്താവിച്ചനന്തരം ആറാം വാക്യത്തിൽ യോഹന്നാൻ സഭായുഗത്തെ മറികടന്നു് അന്തിക്രിസ്തുവിൽ നിന്നൊഴിവാൻ സ്ത്രീയാകുന്ന ഇസ്രായേൽ മരുഭൂമിയിലേക്കു് ഓടുന്ന ഭാഗത്തു് എത്തുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാനുള്ള കാരണം, ഇവിടെ അവന്റെ വിവക്ഷിതവിഷയം സഭയല്ലായ്കയാലത്രേ. സ്ത്രീയുടെ ഓടിപ്പോക്കു് മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധമുണ്ടായ ശേഷമല്ലാതെ അവൾ മരുഭൂമിയിലേക്കു് ഓടുന്നില്ല.

‘സൂര്യധാരിണി’ ‘കന്യകമറിയ’ അല്ലെന്നു് തെളിവാണു്. കാരണം, ഇവൾ ഈജിപ്തിലേക്കല്ല, (മത്താ. 2: 12-15) മരുഭൂമിയിലേക്കത്രേ ഓടിപ്പോയതു്. കൂടാതെ അവൾ മറിയയേപ്പോലെ കുട്ടിയോടുകൂടി പോകുന്നില്ല. കാരണം കുട്ടി അവരിൽനിന്നു് ദൈവ സിംഹാസനത്തിലേക്കു് എടുക്കപ്പെട്ടുവല്ലോ. മറിയ പോയതു ശിശുവിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായിട്ടും, സ്ത്രീ പോയതു് സ്വന്ത രക്ഷയ്ക്കായിട്ടുമാണു്.

ഈ ഭാഗത്തുനിന്ന് ക്രിസ്തുവിൻെറ സഹസ്രാബ്ദഭരണം ഒ
സ്വാതന്ത്ര്യഭരണമായിരിക്കുമെന്നുകൂടി മനസ്സിലാകുന്നു. അവൻ ഇരി
മ്പുകോൽകൊണ്ടു ജാതികളെ ഭരിക്കുമെന്നാണല്ലോ കാണുന്നതു്. ഇ
രിമ്പുകോൽ കർത്തൃഭരണം ക്രൂരമായിരിക്കുമെന്നല്ല കാണിക്കുന്നതു്
അവൻെറ മനസ്സാണു് ഭരണത്തിനുള്ളതോതു്. അതനുസരിച്ചുള്ള
ത ഭരണമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രമാണു് അതിൻെറ താല്പര്യം. ക്രിസ്തു
വിൻെറ ആത്മസ്നേഹത്തിൻെറ ഒരുമയേ കവിഞ്ഞ ഒന്നായിരി
ക്കയില്ല. രാജ്യതന്ത്രങ്ങൾക്കു് അതിൽ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്ക
യോ, ജനങ്ങൾ അധികാരസ്ഥന്മാരാൽ പീഡിക്കപ്പെടുകയോ ചെ
യ്കയില്ല. ഓരോരുത്തനും അവനവൻെറ അവകാശങ്ങൾ പകു
കൊടുക്കപ്പെട്ടു് അവനവൻ താന്താൻെറ മുന്തിരിയിൻകീഴു് വി
ശ്രമിക്കും.

സെൻറ് സോഫയാപള്ളിയിലെ സ്നാനത്തൊട്ടി.

റോമയിലെ ചക്രവർത്തിയായ കസ്തന്തീനോസ്, ക്രിസ്ത്യാനി
കൾക്കു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചശേഷം അചിരേണ ക്രിസ്തുമ
തം സ്വീകരിച്ചു. അതിനോടുകൂടി തൻെറ ആസ്ഥാനം ഇററലി
യിലെ റോമയിൽനിന്നു ത്രേസിൽ ഉള്ള ബിജന്തിയത്തിലേക്കു
മാററി. ബിജന്തിയത്തെ അദ്ദേഹം വിപുലവും ഐശ്വര്യസമ്പൂർണ്ണ
വും പരിഷ്കൃതവുമാക്കിത്തീർത്തുകൂടാതെ കസ്തന്തീനോസിൻെറ
നഗരം എന്നർത്ഥമുള്ള കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ എന്ന നാമധേയം
അതിനു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു് ഇന്നേവരെയും പൌരസ്ത്യ
രാജനഗരങ്ങളിൽവച്ചു് ഏററവും മഹിമയോടുകൂടി സ്ഥിതിചെയ്യു
ന്നു. വളരെക്കാലത്തേയ്ക്കു് അതു ഗ്രീക്കുസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ തലസ്ഥാ
നമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു തുർക്കിയുടെ തലസ്ഥാനമായി
പ്രശോഭിക്കുന്നു.

ഈ നഗരത്തിലത്തെ പ്രതാപവാനായ കോൺസ്റ്റൈൻറൻ ച
ക്രവർത്തി വിപുലവും ശോഭായമാനവുമായ വിശുദ്ധ സോഫിയാ പ
ള്ളി പണിയിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലശേഷം വാണിരു
ന്ന രാജകേസരികൾ ധാരാളം പണം ചെലവുചെയ്തു് അതിനെ
അലങ്കരിച്ചു. ജസ്റ്റീനിയൻചക്രവർത്തി കണക്കില്ലാത്ത ദ്രവ്യം ചെ
ലവുചെയ്തു് അതിനെ അഴിച്ചു പണികഴിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തി
ൻെറ ശില്പിവരന്മാർ ഈ രാജധാനിയെ ശബളവർണ്ണവും അതിസു
ന്ദരവുമായ മാർബിൾ കല്ലുകൾ, സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ആനക്കൊമ്പു്,
ഉപമിതിയില്ലാത്ത അലങ്കാരവസ്തുക്കൾ എന്നിവകൊണ്ടു സകല

ക്കന്മാർക്കും അവിസ്ഥാല്യമായ അത്യാനന്ദം ജനിക്കത്തക്കവണ്ണം മേ
പിടിപ്പിച്ചു.

ഈ വിസ്തൃതമായ രാജധാനിയുടെ ഒരു അനുബന്ധമായി
ന്ന സ്നാനത്തൊട്ടി. ഇതു് ഒരു ഭോസനപ്പള്ളിയിലെ സമാജകോ
ത്തിന്റെ ആകൃതിയെ ഏതാണ്ടു് അനുകരിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇ
തിന്റെ വലിപ്പംകൊണ്ടു പല ആലോചനാസംഘങ്ങളും അതിൽ
ടിയിട്ടുണ്ടു്. 'ഫൈഗാംഫം ലിസ്റ്റീറിയോൻ' അതായതു, 'മഹാപ്ര
ശനസ്ഥാനം' എന്നു് അതിനു പേരായിരുന്നു. സ്നാനകൂപം
ത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തു. അതിൽ കുഴൽവഴി വെ
ളം കയററി സ്നാനം നടത്തിയിരുന്നു. അവിടത്തെ ഏകസ്നാനരീ
തിയാകുന്ന നിമജ്ജനം മുഖേനയുള്ള ഈ സ്നാനത്തിൽ സംബന്ധി
പ്പാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർക്കു നില്പാൻ ബഹിർഭാഗത്തു മുറികളും ഉണ്ടാ
യിരുന്നു.

വിശുദ്ധ സോഫിയാപള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ സംഗ
ഗതികളും അതായതു്, കാനോൻനിയമങ്ങൾ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ,
ആചാരപദ്ധതി, ബിഷപ്പന്മാരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ, ആർച്ചുബിഷോ
പ്പന്മാരുടെ സ്നാനം എന്നിവയും ഉപദേശം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു മാത്ര
വും ത്രിമജ്ജനരീതിയിലുമാണു ബപ്തിസ്മ നടത്തിയിട്ടുള്ളതു് എന്നു
തെളിയിക്കുന്നു.

1. <u>കാനോൻനിയമം.</u> യവനായക്കാർ തങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥ
കളെ രണ്ടു ക്ലാസ്സുകളായി തിരിച്ചു. (1) വേദസംബന്ധമായിട്ടുള്ള
തു്. (2) പാരമ്പര്യത്തേസംബന്ധിച്ചു്. ഈ വിഭജനം അല്പിപ്പുമം
യിരുന്നു. കാരണം, അവ പരസ്പരം ബന്ധമുള്ളവയെന്നു് അവർ
വിചാരിച്ചു. ബേസിൽ സ്നാനസംബന്ധമായി ഇതിനൊരു ദൃഷ്ടാ
ന്തം കാണിക്കുന്നു. 'നിങ്ങൾ പോയി ഉപദേശിച്ചു സ്നാനപ്പെടുത്തു
വിൻ' എന്ന തിരുവചനം പറയുന്നു. മുമ്മുഴുകൽകൊണ്ടു സ്നാന
പ്പെടുത്തുവിൻ എന്നിങ്ങനെ പാരമ്പര്യം ഇതിനോടു കൂട്ടിച്ചേ
ക്കുന്നു. കൂടാതെ "ഏതെങ്കിലും ബിഷപ്പോ പ്രസ്ബിറ്ററോ മുമ്മു
ഴുകലിനാലല്ലാതെ ഒററ മുഴുകലിനാൽ സ്നാനം നടത്തുന്നുവോ അ
വനെ സ്ഥാനഭ്രംശംകൊണ്ടു ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്" എന്നിങ്ങനെ
കാനോൻ കാണുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു കാനോൻ ഏതു കാലത്താണു്
ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും ഇതിനെ അപ്പസ്തോലിക കാനോൻ എന്നു് ആ
രാണു് ആദ്യമായി വിളിച്ചതു് എന്നും നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ
സംഘടിതയവനായസഭയാൽ വളരെ പൂർവ്വത്തിൽതന്നെ ഇതു് അം
ഗീകരിക്കപ്പെടുകയും വി: സോഫിയാ പള്ളിപണി കഴിപ്പിച്ച കാ
ലത്തു് ഈ പ്രമാണം പൂർണ്ണബലത്തിൽ ഇരിക്കയും, സോഫിയൻ സ്നാ
നത്തൊട്ടിയിൽ വേറൊരു വിധത്തിൽ സ്നാനം നടത്തുവാൻ ആരും
ഇനിയാതെ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

2. <u>ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ:</u> സോഫിയാ പള്ളിയിൽ 80 പ്രസ്ബിററർമാരും, 150 ഡീക്കന്മാരും, 70 സബ്ഡീക്കന്മാരും, 40 ഡീക്കനസ്സ (ശെമ്മാശ്ശി)കളും, കാററിക്കിസ്റ്റ് ആദിയായി മററുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കാററിക്കിസ്റ്റ് സഭയിലെ ഒരുപാദ്ധ്യായൻ ആയിരുന്നു. ഈസ്റ്ററിൽ നടക്കുന്ന സ്നാനത്തിനുവേണ്ടി നോമ്പിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ സ്നാനാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചു ഒരുക്കുന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ജോലി. കിഴക്കൻസഭകളിലും യവനായസഭകളിലും രണ്ടുതരം സ്ത്രീകളെ ഡീക്കനസ്സ (ശെമ്മാശ്ശി)കൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഒരു കൂട്ടർ ഡീക്കന്മാരുടെ ഭാര്യമാരാണ്. കാരണം, ആദ്യകാലത്ത് എല്ലാ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരും തങ്ങളുടെ സ്ഥാനാർപ്പങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർക്കുകൂടി കൊടുത്തുവന്നു. ഇങ്ങനെയത്രെ യരുശലേം പാത്രിയർക്കാവായ ഹെറാക്ലിയസ്സിന്റെ വെപ്പാട്ടിക്ക് (ഇവളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു മക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു) പാസ്സാഡീറിവാറി എന്നു സ്ത്രീ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടതു്. ബിഷപ്പന്മാരുടേയും, പ്രസ്ബിറററർമാരുടേയും, ഡീക്കന്മാരുടേയും, സബ്ഡീക്കന്മാരുടേയും ഭാര്യമാരെ ബിഷോപ്പസ്സ്, പ്രസ്ബിററസ്സ്, ഡീക്കനസ്സ്, സബ്ഡീക്കനസ്സ് എന്നിങ്ങനെ വിളിച്ചുവന്നു. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തെ ഡീക്കനസ്സുകൾ എന്നു വിളിച്ചതിൽ തെററില്ല; കാരണം, മതത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകളിൽ, പ്രധാനമായി സ്ത്രീകളെ സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അവർ പങ്കെടുത്തുവന്നു. പതിനൊന്നാം നൂററാണ്ടുവരെയും പൗരസ്ത്യവും പാശ്ചാത്യവുമായ സഭകളിൽ ഡീക്കനസ്സുകളുടെ ഉദ്യോഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. അനന്തരം റോമസഭയിലും പിന്നീടു ഗ്രീക്കുസഭയിലും അതു നിന്നുപോയി. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ അതു കുറേക്കാലം കൂടി നിന്നു. നെസ്തോറുകാർക്ക് ഇന്നും ഡീക്കനസ്സുകൾ ഉണ്ടു്. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥകളുടെ നിലനില്പുതന്നെ <u>പ്രായംചെന്നവർക്കു നിമജ്ജനം</u> കൊണ്ടുള്ള സ്നാനം കൊടുത്തുവന്നതിനുള്ള വെളിവായി തെളിയിക്കുന്നു.

3. <u>ആചാരപദ്ധതി.</u> എല്ലാ പുരാതന ഗ്രീക്ക് ആചാരപദ്ധതികളിലും സ്നാനാർത്ഥികൾ പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായും സ്നാനരീതി മുഴുകലായും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(തുടരും)

ജീവനും സമൃദ്ധിയായ ജീവനും

(ജോൺജ് എസ്സ്. ഇൻഗ്രാം എം. എ. അവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നു്)

"അവൎക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും "അതു" സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുവാനും അത്രെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്. വി: യോഹ. 10:10. നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ഇഹലോക ജീവിതകാലയളവിൽ നമുക്കു പലവിധമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ തന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ ഓരോ വിധത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിട്ടുമുണ്ടു്. മേൽപറഞ്ഞ വാക്യവും താൻ ഇതുപോലെ വെളിപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള പല സത്യങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തെസംബന്ധിച്ചു നമുക്കു അല്പമൊന്നു ചിന്തിക്കാം.

ഒന്നാമതായി ജീവനും സമൃദ്ധിയായ ജീവനും തമ്മിൽ വല്ല വ്യത്യാസവുമുണ്ടോ എന്നു് ആലോചിക്കാം. രണ്ടു ചെറിയ ലൌകിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇവതമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ തെളിയിക്കുന്നതാണു്. പല വിധത്തിൽ ഉള്ള ദീനങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനേക രോഗികൾ കിടക്കുന്നതായ ഒരു ആസ്പത്രിയിലേക്കു് നമുക്കു കടന്നുചെല്ലാം. അവിടെ ഓരോരുത്തർ ഓരോ വിധത്തിലുള്ള കഷ്ടതകളാലും വേദനകളാലും ഉപദ്രവപ്പെടുന്നു. ചില ദയനീയമായ ശബ്ദങ്ങൾ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു് ഉണ്ടായികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചിലർ അനങ്ങാൻപോലും പാടില്ലാതവണ്ണം വെറും മരിച്ച ആളുകളെപോലെ കിടക്കുന്നു. ഇവരിൽ ഒരുത്തനെ നാം പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുന്നതായാൽ അവൻ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അവനിൽ ജീവശ്വാസമുണ്ടെന്നും കാണാം. ഇപ്രകാരം ജീവൻ പേരിനു മാത്രമുള്ള ഈ ആളിനെകൊണ്ടു് തന്നെത്താൻ സഹായിക്കുന്നതിനോ, അന്യന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതിനോ, അശേഷം സാധിക്കയില്ല എന്നുള്ളതു് തീൎച്ചയാണു്. അവനിൽ ജീവനുണ്ടു്; എന്നാൽ അതു സമൃദ്ധിയായി ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവൻ നിഷ്പ്രയോജനമനുഷ്യനായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതായി നമുക്കു സമൃദ്ധിയായ ജീവനെ സംബന്ധിച്ചുനോക്കാം. നല്ല ആരോഗ്യശാലികളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു വള്ളംകളി ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി എടുക്കാം. പന്തയക്കളിയിൽ തങ്ങൾക്കു എതിരുള്ള കൂട്ടുവള്ളങ്ങളെ ജയിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി വളരെ ജാഗ്രതയായി ഓരോ കൂട്ടരും അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു. വളരെ ഉന്മേഷവും ആഹ്ലാദവും അവരിൽ പ്രത്യക്ഷമാവുന്നുണ്ടു്.

ഇവർ എല്ലാവരും നല്ല ആരോഗ്യമുള്ളവർതന്നെ. ക്ഷീണം അല്ലെങ്കിൽ ബലഹീനത എന്നുള്ളതു് അവരുടെ സമീപത്തുപോലും

ചെന്നിട്ടില്ല. മുൻപു പറഞ്ഞ ദീനക്കാരരും ഇവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നോക്കാം. രണ്ടു കൂട്ടർക്കും ജീവനുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവർക്കുള്ളതു സമൃദ്ധിയായ ജീവനത്രെ. ഇങ്ങനെ ലൗകികമായ ഈ ദൃഷ്ടാന്തത്തിലും ജീവനും സമൃദ്ധിയായ ജീവനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നാം കാണുന്നു.

ആത്മിക ലോകത്തിലും ഈ വ്യത്യാസം തന്നെയുണ്ട്. പാപികൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടാലുടനെ അവരിൽ ഒരു ജീവനുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സമൃദ്ധിയായ ജീവനെപ്പറ്റി അവർ യാതൊന്നും അറിയുന്നില്ല. ഈ സമയത്തു നാം നമ്മളെത്തന്നെ ഒന്നു ശോധന ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വപരിശോധന എപ്പോഴും നമുക്കത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നത്രെ.

ഒന്നാമതായി നമ്മെപ്പറ്റി നാം തന്നത്താൻ ചോദിക്കേണ്ടിയ ചോദ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവ, എനിക്കു ജീവൻ സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ എന്റെ രക്ഷിതാവായിട്ട് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? സമൃദ്ധിയായ ജീവനെ ഞാൻ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എന്നാണ്.

ജീവനെ പ്രാപിച്ചവൻ ആരാണ് എന്നു തിരുവചനത്തിൽ വെളിവാക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തിരുവചനവുമായി നമ്മെത്തന്നെ ഒത്തുനോക്കാം. "പുത്രനുള്ളവനു ജീവൻ ഉണ്ട്; പുത്രൻ ഇല്ലാത്തവനോ ജീവൻ ഇല്ല" 1 യോഹ. 5:12.

മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ നാം ഏറ്റവും വലിയ ഒരു പദവിയിലോ അല്ലാത്തപക്ഷം മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ധർമ്മശാലികളോ ആയിരുന്നേക്കാം. സാധാരണ പള്ളിയിൽ പോക, സൽപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്ക, സന്മാർഗ്ഗനിലയിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ലാതെയിരിക്ക, വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന മുതലായ ശുശ്രൂഷകളിൽ താല്പര്യവും മനസ്സും ഉള്ളവരായിരിക്ക എന്നിത്യാദി വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങൾ നമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഇതിലൊക്കെയും പ്രധാനമായി നാം പുത്രനെ പ്രാപിക്കാതെയിരുന്നാൽ നമ്മിൽ ജീവൻ ഉണ്ടാകയില്ല. ക്രിസ്തുവിൻ ജീവന്റെ ശക്തി നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കാതെയിരുന്നാൽ നാം ഏതുമില്ല. എന്നാൽ ഈ ജീവനെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു ബോധമുള്ള ആൾ പ്രധാനമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു "എനിക്കു സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ" എന്നാണ്. ഈ ചോദ്യത്തിനു കൊടുക്കുന്ന ഉത്തരം എന്തായിരിക്കുമെന്നു വായിക്കുന്നവർ ചിന്തിക്കട്ടെ. പക്ഷെങ്കിൽ ചിലർ തങ്ങൾക്കു സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ ഉണ്ടെന്നോ, മറ്റു ചിലർ തങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമില്ലെന്നോ, വേറെ ചിലർ തങ്ങൾക്കു സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ എന്നുള്ളതു മനസ്സിലാകുന്നില്ലെന്നോ പറഞ്ഞേക്കാം. അതിനാൽ സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ ഉണ്ടോ എന്നു നമുക്കു എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം.

ഉദാഹരണമായിട്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ ശരി
യായ നീളം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് വരുന്നതിന് ഒരാളെ നിയോഗിച്ചു
എന്നിരിക്കട്ടെ. ആ ആൾ ചെന്ന് അതിന്റെ ഒരു ഉദ്ദേശനീള
മറിഞ്ഞുകൊണ്ടുവരുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം ഒരു ശരിയാ
യ തോതുപിടിച്ച് ആ തോതു അനുസരിച്ച് അളക്കുന്നതാണ്. അതു
കൊണ്ട് സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ നമ്മിൽ ഉണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ നാം
അതിനെ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നും മറ്റുമുള്ള ശങ്ക നീക്കുന്നതിനായി
നാം നമ്മെത്തന്നെ ഏതാനും ആത്മിക തോതുകൾകൊണ്ട് അളന്ന്
നമ്മുടെ സമൃദ്ധിയായ ജീവന്റെ പരിമാണം എന്തെന്ന് ആലോചി
ക്കാം.

ഒന്നാമതു വേദപുസ്തകപഠനം. ഒരാൾ സമൃദ്ധിയായ ജീവനെ
പ്രാപിക്കുന്നതിന് ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സംഗതി ഇതത്രെ.
വേദപുസ്തകം ഞാൻ ശരിയായി വായിക്കുന്നുണ്ടോ? എനിക്ക് അതി
ൽ നല്ല മനസ്സുണ്ടോ? അതു സാധാരണയുള്ള ഒരു പതിവായതുകൊ
ണ്ടുമാത്രം ഞാൻ അതു ചെയ്യുന്നവനോയുള്ളോ? ദിവസംതോറും അ
തിരാവിലെ ജീവന്റെ അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് എനി
ക്കു താല്പര്യമുണ്ടോ? ജീവന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു ഭക്ഷണം അത്യാവശ്യമായി
രിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മാവിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുള്ള ജീവ അപ്പത്തി
ൽനിന്നും ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു ലൗകിക ഭക്ഷണത്തിനുള്ളതുപോലെയു
ള്ള താല്പര്യം എനിക്കു ഉണ്ടോ? ഒരു ദിവസം ഈ ജീവഅപ്പത്തിൽ
നിന്നും ഭക്ഷിക്കാതെയിരുന്നാൽ അതുനിമിത്തമുള്ള തളർച്ചയും ക്ഷീ
ണവും ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും മറ്റും നാം ദൈവമുൻപാ
കെ ഇരുന്ന് ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മിൽ ജീവനാണോ സമൃ
ദ്ധിയായ ജീവനാണോ ഉള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

രണ്ടാമതു പ്രാർത്ഥന. സമൃദ്ധിയായ ജീവനെ പ്രാപിക്കുന്നതി
ൽ വേദപുസ്തകപഠനംപോലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒന്നാണ പ്രാർ
ത്ഥന. വേദപുസ്തകം മൂലം ദൈവം നമ്മോടും പ്രാർത്ഥനമൂലം നാം
ദൈവത്തോടും സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നു. ഹാ! ഇതെത്ര വിശേഷമായ
ഒരു പദവിയായി നാം ഗണിക്കുന്നുണ്ടോ? പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി സ്വല്പസമ
യം ചിലവിടേണമെന്നു വല്ലവരും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ നമ്മുടെ ഹൃ
ദയം സന്തോഷംകൊണ്ടു നിറയുന്നുണ്ടോ? രഹസ്യപ്രാർത്ഥന എന്നുള്ളതു
നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രധാന വിഷയമായി നാം കരുതുന്നു
ണ്ടോ? ഇതില്ലാതെ നമുക്കു സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ ഉണ്ടാകുന്നതിനു
സാധിക്കയില്ല.

മൂന്നാമത് ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അതിയായ വാഞ്ഛ
രക്തത്തിൽനിന്നു രക്തവും ഒരേ മാംസത്തിൽനിന്നു മാംസവു
മായി എന്റെ ചുറ്റും കിടന്നു നശിച്ചുപോകുന്ന ആത്മാക്കളെ ഞാ
ൻ സ്നേഹിക്കയും അവർക്കുവേണ്ടി നൊമ്പരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു

ണ്ടോ? ഞാൻ വല്ലപ്പോഴും അവരെ ദൈവ സന്നിധിയിൽകൊണ്ടു
വന്നിട്ടുണ്ടോ? എന്റെ കാര്യംപോലെ ഞാൻ അവരെ സംബന്ധി
ച്ചു വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അക്രമംകൊണ്ടും അനാചാരംകൊണ്ടും നി
റഞ്ഞിരിക്കുന്നതായ ഈ ലോകത്തിൽ ദൈവത്തേയും തന്റെ തിരു
വചനത്തേയും അറിയാതെ ഇരിക്കുന്നവർ എത്ര അധികം? മനുഷ്യ
ർ ജഡികമോഹങ്ങൾക്കായി തന്നത്താൻ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കു
ന്നതും ധനസമ്പാദനാർത്ഥം വെറുക്കത്തക്കും അറെക്കത്തക്കതും അസ
ഭ്യമായുമായ അനേക പൈശാചിക പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യു
ന്നതും കണ്ടിട്ടു ഞാൻ അവരെപ്പററി വല്ലപ്പോഴും പരമാർത്ഥമായി
വ്യസനിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അവരെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു അടുപ്പിക്കുന്നതി
നു ഞാൻ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നും മററും തന്നത്താ
ൻ ഒന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കാം. ഇങ്ങനെ നാശത്തിലേക്കു ഓടിക്കൊ
ണ്ടിരിക്കുന്ന അനേകായിരം ആത്മാക്കളേക്കുറിച്ചുള്ള പരമാർത്ഥമായ
വിചാരവും മനോവേദനയും അവക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവൃത്തിയും ന
മ്മിൽ ഇല്ലെന്നു വരികിൽ തീച്ചയായും സജ്ജീവിയായ ജീവൻ ന
മ്മിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

<u>നാലാമത്തെ അടയാളം പ്രതിയുള്ള ക്രിസ്തീയവേല.</u> നാം അറിഞ്ഞി
ട്ടുള്ള സത്യങ്ങളെ നമ്മുടെ സമസൃഷ്ടികളായ മററു അനേകരേക്കു
ടി അറിയിച്ചു അവരേയും ക്രിസ്തീയ വെളിച്ചത്തിൽ നടത്തണ
മെന്നുള്ള അഗ്രഹം ഒരു സത്യ ക്രിസ്ത്യാനിക്കുള്ളതാണല്ലോ. ക്രിസ്തുവി
ന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പററിയും തന്റെ രക്ഷയേപ്പററിയും മററുള്ളവരോ
ടു സംസാരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നോ? ക്രിസ്തു മററുള്ളവ
ക്കും കൂടി അറിയേണ്ടവനായ ഒരു രക്ഷകനാണെന്നുള്ള പൂർണ്ണബോ
ധം എന്നിലുണ്ടോ? ക്രിസ്തീയ രാജ്യവദ്ധനവിനായി ഞാൻ ശരി
യായ പോരാട്ടം കഴിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരേയോ മററു
ഏതെങ്കിലും കാര്യവശാൽ ഞാനുമായി ഏപ്പെടുള്ള ആളുകളേയോ
കാണുമ്പോൾ അവരേയും ദൈവരാജ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നു
ള്ള അഗ്രഹം എന്നിൽ ശരിയായി വ്യാപരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇത്യാദി ഗു
ണങ്ങൾ നമ്മിൽ ഇല്ലാത്തപക്ഷം നമുക്കു ഇപ്പോഴും സജ്ജീവിയായ
ജീവൻ ഇല്ല. (തുടരും)

മ. സ. താ.

സഹസ്രാബ്ദം
(തുടർച്ച)

പ്രൊഫസർ സ്റ്റുവാർട്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

“നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ സഹസ്രാബ്ദോപ
ദേശത്തെ അസാധുകരിപ്പാൻ ഒരു കൂട്ടമാളുകൾ വെളിപ്പാടു പുസ്തക
ത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യത്തെ സംശയിക്കുകയുണ്ടായി· അത്രമാത്രമല്ല,
അതിലേക്ക് അപ്പീൽ ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് അവർ കുറേക്കാലത്തോടെ ഒ
ഴിഞ്ഞു· എന്നാൽ പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അങ്ങുമിങ്ങും ദുർലഭം ശബ്ദ
മെ വെളിപ്പാടിനെതിരായി കേൾപ്പാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു· മേൽപ്പടിപ്പു
സ്തകം സാർവ്വത്രികമായി പ്രചാരിക്കും വരെ ഇങ്ങിനെ തന്നെ ഇരു
ന്നു· സഭകളിൽ സഹസ്രാബ്ദോപദേശം തീരെ ഉദാസീന നിലയി
ൽ എത്തിയപ്പോൾ, അതായതു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അതിന്റെ
ആസ്വാദ്യത കുറഞ്ഞപ്പോൾ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തോടുള്ള വൈപ
രീത്യം അവസാനിക്കയോ, അല്ലാത്തപക്ഷം അതുതീരെ നിഷ്ക്രി
യമായും നി:ശ്ശബ്ദമായും ഭവിക്കയോ ചെയ്തു·

ചതുർത്ഥശതകം മുതൽ പാപ്പാമാരുടെ ക്രൂരഭരണത്തിന്റെയും അ
ന്ധവിശ്വാസ പ്രചരണത്തിന്റെയും ഇരുണ്ടയുഗം മുഴുവൻ, ക്രിസ്തു
വിന്റെയും വിശുദ്ധന്മാരുടേയും വാഴ്ചയെക്കുറിച്ചുള്ള ഔഗസ്റ്റീന്യമ
തം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതായ രൂപകരൂപമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനരീ
തി പ്രബലീഭവിച്ചു· അതിന്റെ സ്വരൂപം ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു.
“സാത്താൻ ആകാശത്തുനിന്നു മിന്നൽപോലെ വീഴുന്നതു കണ്ടു എ
ന്നു ക്രിസ്തു പ്രസ്താവിക്കുന്നതായ തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ കാലം മുതൽ
സാത്താന്റെ ബന്ധനത്തിന്റെയും ശുദ്ധിമാന്മാരുടെ വാഴ്ചയുടേയും
ആയിരം കൊല്ലങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. സത്യവിശ്വാസിയുടെ ഹൃദയങ്ങ
ളിൽ ക്രിസ്തു സാത്താന്റെ മീതെ ജയം കൊള്ളുക എന്നുള്ളതാണ്
ഈ വാഴ്ചയുടെ അർത്ഥം; ഗോഗ്, മാഗോഗ്, ലോകാവസാനത്തിൽ
അന്തിക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനെ കുറിക്കുന്നു, ആയിരം ആണ്ട് എന്നു
ള്ളതു ആയിരം ആണ്ടല്ല. പിന്നെയോ മേൽപറഞ്ഞ കാലപരിമാണ
ത്തിനിടയിലുള്ള ദീർഘകാലയളവാകുന്നു. പുനരുത്ഥാനം എന്നുള്ളതു
പാപ മരണങ്ങളിൽനിന്ന് നീതിയിൻ ജീവനിലേക്കുള്ള ആത്മാ
ക്കളുടെ എഴുന്നേല്പത്രേ. ശുദ്ധിമാന്മാർ ജയിച്ച മൃഗം ഈ ദുഷ്ടലോക
മത്രേ. അതിന്റെ പ്രതിമ എന്നതു കപട ക്രിസ്തീയത്വമാണ്. സാർവ്വ
ലൗകിക പുനരുത്ഥാനവും അന്ത്യന്യായ വിധിയും നടക്കുന്നതുവ
രെ ഈ ആത്മീക പുനരുത്ഥാനം തുടർന്നുകൊണ്ടേ ഇരിക്കും.”

“ഈ അഭിപ്രായം ഔഗസ്റ്റീന്റെ കാലംമുതൽ നവീകരണം വ
രെയും പ്രബലമായിരുന്നു” എന്നു ഡോക്ടർ എലിയട്ട് പറയുന്നു.

എന്നാൽ മഹാനവീകരണം മുഖാന്തരം ഇതിനു് ഒരു പരിവ
ത്തനം സംഭവിച്ചു. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ വേദപാരായണത്താൽ ആ
ദ്യകാലങ്ങളിലുള്ള ശുദ്ധന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉജ്ജീവിപ്പിക്ക
യും തന്റെ മഹിമയുള്ള വാഗ്ദത്തമായി ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
തിരികെ എഴുന്നള്ളുന്നതിനെ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിപ്പാൻ
അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്തതായ യോഹന്നാനു വെളിപ്പെട്ട സ
ഹസ്രാബ്ദ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങി. സുവിശേ
ഷത്തിന്റെ ഉൽഘോഷണവും, ശബ്ദാനുസൃതമായ വ്യാഖ്യാനത്തി
ന്റെ പുനരുജ്ജീവനവും, പാപ്പാമതക്കാരുടെ സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ചയെ
ക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശത്തെ വേദപുസ്തകത്തോടൊത്തു പരിശോധി
ക്കുന്നതിനു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെ മതപ്രവാഹത്തെ തിരിച്ചുവിട്ടു.
ഈ വേദപരിശോധനം സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിനു് ഒരു ശ
രിയായ പദ്ധതിയെ കാണിച്ചുകൊടുക്കയും, ഉപദേശങ്ങളുടെ ഒരു
പുനഃപരിശോധനയ്ക്കു വാതിൽ തുറക്കയും ചെയ്തു. തൽഫലമാ
യി ആദിസഭയുടെ വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും പുനഃസ്ഥാപിക്ക
പ്പെട്ടു. ഈ പുനഃസ്ഥാപനം ഇന്നുവരെയും നില്ക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാ
ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വവാഴ്ചയുടെ ഉപദേശം ക്രിസ്തുസഭയുടെ
സർവ്വസാധാരണമായ അഭിപ്രായമായി തീരുന്നതിനു മുൻപു് ഹ്വി
റ്റ്ബിയൻ മില്ലനിയം എന്നൊരു വിശേഷാഭിപ്രായം ഉണ്ടായി വ
ന്നു. ഇതു് മനുഷ്യന്റെ നിഗളസ്വഭാവത്തിനു് അധികം രുചി
ക്കുന്നതായിരുന്നു.

ഹ്വിറ്റ്ബിയൻ മില്ലനിയം അഥവാ ഹ്വിറ്റ്ബിയൻ സ
ഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ കർത്താവായ ദാനിയേൽ ഹ്വിറ്റ്ബി. ഡി.
ഡി. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 1727-ൽ മരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ആംഗ്ലിയസഭയി
ലെ ഒരു പട്ടക്കാരനും ഒരു വ്യാഖ്യാതാവും ആയിരുന്നു. ക്രിസ്തുവി
ന്റെ വാഴ്ചയെക്കുറിച്ചു ചില പുതിയ അഭിപ്രായം ഇദ്ദേഹം പുറ
പ്പെടുവിച്ചു. ഇദ്ദേഹംതന്നെ ഇതിനെ ഒരു പുതിയ അഭിപ്രായ
മെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. ഹ്വിറ്റ്ബിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം സഹ
സ്രാബ്ദം ആത്മികമാണത്രേ! സുവിശേഷത്തിന്റെ സാർവ്വലൌകി
കമായ പ്രചാരണവും, ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനു് ഒരു ആയിരം
കൊല്ലം മുൻപുള്ള ജാതികളുടെ മനസ്സുതിരിവും ഈ സഹസ്രാബ്ദ
ത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നാണു് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. ഈ
സിദ്ധാന്തത്തെ പിൽക്കാലത്തു ഹാമണ്ടു്, ഹോപ്കിൻസ്, സ്റ്റോം
, റെഡ്ഫോറു്, ബോഗ് മുതലായവർ താങ്ങി ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.
1600 കൊല്ലങ്ങളോളം ക്രിസ്തീയസഭ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പു
തിയ ഉപദേശമെന്നത്രേ ഡോക്ടർ ഹെൻഷോ ഇതിനെ വിളിക്കു
ന്നതു്.

ഇതിനെപ്പററി ബിഷപ്പു് റസ്സൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—“മന
സ്സിൽ യാതൊരു മുൻവിധിയും കൂടാതെ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തെ

പാരായണം ചെയ്യും, ഡാക്ടർ ഹാമിററ് ബിസ്റ്റേയും ശിഷ്യന്മാര
ടേയും എവിടെനിന്നോ കണ്ടെടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങള
ലേക്കു തിരികയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരുവനും വെളിപ്പാടിലെ മൂല
വാക്യത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ ഹാമിററ് ബി പ്രഭൃതികൾ അയോ
ഗ്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ അല്ലാത്തപക്ഷ
യോഹന്നാനു തന്റെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം അറിവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ലെ
ന്നോ (രണ്ടിലൊന്നു) തോന്നാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

"Bishop Russel's Disc on Mill Pages 113, 115

ബുദ്ധമതം

(തുടർച്ച)

10. ബുദ്ധമതോപദേശങ്ങളും ഹൈന്ദവ തത്വജ്ഞാനവും

ബുദ്ധമതത്തിനു മുൻപുള്ള ഉപനിഷത്തുകളിലെ തത്വജ്ഞാന
മാകുന്നു ബുദ്ധൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർ
സ്ഥാപിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥം നോക്കിയാൽ പല വിഷയങ്ങളിലും സാ
മ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ കാണാം. (1) ദുഃഖത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദ
നം ഉപനിഷത്തുകളിലും ബുദ്ധമതത്തിലും ഒന്നുതന്നെ. പ്രപഞ്ചം
മായയെന്നു ഉപനിഷത്തുകൾ പറയുന്നു. ബുദ്ധമതപ്രകാരം പ്രജ്ഞ
അഥവാ അഹംതത്വബോധമാണു് നിരന്തരദുഃഖത്തിനു കാരണമാ
യിരിക്കുന്നതു്. (2) പുനർജ്ജന്മശൃംഖലയെ പൊട്ടിക്കണമെന്നുള്ള
താണു് ഉപനിഷത്തുകളുടെ ഉപദേശം. ബുദ്ധാഭിപ്രായവും അതുത
ന്നെ. (3) മോക്ഷം അഥവാ നിർവ്വാണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം രണ്ടുമതങ്ങ
ളിലും ഒന്നത്രെ. മുൻപുമുൻപുള്ള ഉപനിഷത്തുകൾ സാമാന്യ തപ
സ്സും ധ്യാനവും മാത്രം കല്പിക്കുന്നു. പിന്നീട്ടുള്ള ഉപനിഷത്തുകളി
ൽ ശരീരത്തെ അതിയായി പീഡിപ്പിക്കുന്ന തപസ്സുകളെക്കുറിച്ചു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യംപറഞ്ഞ ഉപനിഷത്തുകളുടെ അ
ഭിപ്രായമാണു് ബുദ്ധൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. (4) പ്രാണിക
ളെ വധിച്ചുള്ള യജ്ഞം താണതരമെന്നും, പ്രാണികളുടെ ജീവനെ
പ്പററി ആദരം തോന്നേണ്ടതാകുന്നു എന്നും ഉപനിഷത്തുകൾ പറയു
ന്നു. ബുദ്ധമതക്കാർ ഒന്നുകൂടി കടന്നു് പ്രാണിഹിംസ നിശ്ശേഷം വി
രോധിക്കുന്നു. (5) പൂർവ്വകൃത്യങ്ങളുടെ ഫലം അനുഭവിച്ചേ തീരൂ. അ
ല്ലാതെ ദൈവകൃപകൊണ്ടു് അതിന്റെ ഫലാനുഭവത്തിനു മാററം
വരുത്താൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു് ഉപനിഷത്തുകളെപ്പോലെതന്നെ
ബുദ്ധനും ഉപദേശിക്കുന്നു. കപിലന്റെ നിരീശ്വരസാംഖ്യം സ്വീക
രിക്കയാലാണപ്പോൾ ബുദ്ധമതവും നിരീശ്വരമാകാൻ ഇടയായതു്.

ഒരു ഹിന്തുയോഗി ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും സൽപ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും ഒരുപോലെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം എന്നു ഹിന്തുക്കൾ വിധിക്കുമ്പോൾ, ബുദ്ധമതക്കാർ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും ദുരാഗ്രഹത്തിൽനിന്നും മാത്രം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം എന്നു കല്പിക്കുന്നതു് ബുദ്ധമതോപദേശത്തിന്റെ നന്മകളിൽ ഒന്നായിപ്പറയാവുന്നതാണു്.

11. <u>ബുദ്ധമതത്തിനു ക്രിസ്തുമതവുമായുള്ള താരതമ്യം</u>. A. യോജിപ്പുള്ളവ. (1) ക്രിസ്തുമതംപോലെ ബുദ്ധമതവും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സാഹോദര്യത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു. (2) അവനവന്റെ കൃത്യങ്ങൾക്കു് അവനവൻതന്നെ ഉത്തരവാദി. നന്മതിന്മകളെ തെരഞ്ഞെടുപ്പാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്രചിത്തം അവനുണ്ടു്. (3) ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തുമതക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ ബുദ്ധനും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു് അവതരിച്ച ആളാണെന്നു ബുദ്ധമതം ഉപദേശിക്കുന്നു. (4) ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ബുദ്ധനും തന്റെ മതം സാർവ്വലൌകികമതമാണെന്നുപദേശിച്ചു. ഒരു സത്യമതം ലോകം മുഴുവനുമുള്ളതാണു് എന്നുള്ള സത്യം ആദ്യമായി കണ്ടതു് അദ്ദേഹമാണു്. ഈ മതത്തെ പൊതുമതമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു് ബുദ്ധശാസനം പാലി, ചൈനീസ്, ഷിംഗാളി മുതലായ ഭാഷകളിൽ പൊരുൾതിരിക്കയും മിഷ്യനറിസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ മാനസാന്തരം വാൾകൊണ്ടല്ല, മനസ്സാക്ഷിബോധത്താൽതന്നെ സാധിക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. (5) വിശ്വാസത്താലുള്ള രക്ഷ ചില ബുദ്ധമതവകുപ്പുകളിൽ കാണുന്നു. ഇതു ക്രിസ്തുമതത്തോടു വളരെ അടുത്തുള്ള അഭിപ്രായമാണു്. അമിതാഭൻ എന്ന ബോധിസത്വൻ കോടികാലങ്ങളായി ശേഖരിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ വലിയ പുണ്യത്താൽ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ തന്നെ ഭജിക്കുന്ന എല്ലാവരേയും രക്ഷിപ്പാൻ പ്രാപ്തനാണത്രേ! ഈ രക്ഷിതാവിൽനിന്നു പാപിക്കു പ്രാതിനിധ്യം വഴി പുണ്യനീതീകരണമുണ്ടു്. പുണ്യത്തിന്റേയും സ്വസഹായത്തിന്റേയും വിചാരമേ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസം സ്നേഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്നു. സൽപ്രവൃത്തികൾ അമിതാഭനോടുള്ള നന്ദിയിൽനിന്നു ചെയ്യപ്പെടുന്നു. B. യോജിപ്പില്ലാത്തവ (1) ക്രിസ്തുമതം ഈശ്വരപരവും ബുദ്ധമതം നിരീശ്വരവുമാണു്. (2) ബുദ്ധമതത്തിൽ പാപം നടത്തയുടെ ഒരു ന്യൂനത എന്നു മാത്രമേ ഗണിക്കുന്നുള്ളൂ. ദൈവത്തിനെതിരായ ഒരു ദ്രോഹമായിട്ടത്രേ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പാപത്തെ ഗണിക്കുന്നതു്. (3) ബുദ്ധമതം സന്യാസജീവിതത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതമോ അവരവർക്കു ന്യായമായ തൊഴിലുകൾ ചെയ്തു ദൈവഭക്തിയായി ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നു. (4) ലളിതവിസ്താരം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ബുദ്ധന്റെ ബാല്യചരിത്രം സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തോടു വളരെ സാമ്യമായി കാണ

ഈ സംഘത്തിലെ വേറൊരു നടത്തിപ്പുകാരൻ മുൻഷിനാഥ
ന്നയാളാണ്. ചെട്ടുറാമിന്റെ ചില കവിതകളോടുകൂടി നാഥം
ും ചിലതൊക്കെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെ വിശ്വാസം വളരെ
ംക്ഷിപ്തമായ ഒന്നാണ്. അതു ചെട്ടുറാമിന്റെ അസ്ഥി മീതെയു
ള്ള ഒരു പലകയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ തർജ്ജമ താഴെ
രംവിധമാണ്.

"ഓ! യേശുവേ! മറിയയുടെ പുത്രാ! പരിശുദ്ധാത്മാവേ! ഇട
യനും ദൈവവുമായ കർത്താവേ! സഹായിക്ക, ബൈബിളും രക്ഷക്കാ
യി സുവിശേഷവും വായിക്ക" ചെട്ടുറാമും അനുഗാമികളും ഇതി
ൽ ഒപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നു.

മേൽകാണുന്നതുകൂടാതെ വേറൊരു മാതിരി ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചു
കൂടി ഇവർ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സ്രഷ്ടാവായി അല്ലായും, പരിപാല
കനായി പരമേശ്വരനും, സംഹാരകനായി ഖുദായും ഉണ്ടുപോൽ!
ഇതു യേശുവിന്റെ മഹിമ വെളിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ത്രിത്വമായി
ട്ടാണ് ഇവർ സ്വീകരിക്കുന്നതു്. അല്ലാ മഹമ്മദുമതത്തിനും പര
മേശ്വരൻ ഹിന്ദുമതത്തിനും പകരം നില്ക്കുന്നു. മൂവരിലും വലി
യവനായ ഖുദാ യേശുവത്രേ. സത്യദൈവം യേശുവാകുന്നു. സർവ്വ
ദാനങ്ങളും നൽകുന്നതു് അവനാണ്. എല്ലാ മഹമ്മദീയപ്രവാചക
ന്മാരും പുണ്യവാന്മാരും ഹിന്ദുദേവന്മാരും അവതാരങ്ങളും യേശു
വിനാൽ അയക്കപ്പെട്ടു. അവൻ എല്ലാററിന്റേയും മേൽ അധിക
ത്താവാണ്, അവൻ ദൈവപുത്രൻ; പിതാവിനും പുത്രനും ഒരു സ്വ
ഭാവമത്രെ എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം.

ചെട്ടുറാമിന്റെ അനുഗാമികൾ ഗൃഹസ്ഥന്മാരെന്നും സന്യാ
സികൾ എന്നും രണ്ടുതരമാണ്. ഒരുത്തൻ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ചേരുമ്പോൾ സ്നാനമെന്നൊരു കർമ്മമുണ്ട്. ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുമ്പോ
ൾ അതിന്റെ ചെവിയിൽ വിശ്വാസപ്രമാണവും പന്ത്രണ്ട് അ
പ്പോസ്തോലന്മാരുടെ നാമവും ഉച്ചരിക്കുന്നു. ഒരുവൻ സന്യാസിയാ
കുമ്പോൾ അവൻ വസ്ത്രം ചീന്തുകയും തലയിൽ പൂഴിവാരിയിടുക
യും ചെയ്യണം. ഇതിനു പാംസുസ്നാനം (Earth-Baptism) എന്നാ
ണു പേർ. ഭിക്ഷയെടുത്തത്രെ അവരുടെ ഉപജീവനം. സഭയിൽ പ
ട്ടക്കാർ അവർ മാത്രമാണ്. ചെട്ടുറാമിൽനിന്നു കേട്ടിട്ടുള്ള സുവി
ശേഷം അറിയിക്കയത്രേ അവരുടെ ജോലി. ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു
സന്യാസികൾ എന്നതുപോലെ ഇവരും ലഹരിസാധനങ്ങൾ ഉപ
യോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

1894ൽ ലക്നോവിൽ വെച്ചു ചെട്ടുറാം മരിച്ചു. അവന്റെ
രീരം ദഹിപ്പിച്ചശേഷം ശിഷ്യന്മാർ അസ്ഥികൾ എടുത്തു് അയാ
ളുടെ ഗുരുവായ മഹമ്മദീയസന്യാസിയുടെ കല്ലറയിൽ ഇട്ടു. അവ
ന്ന ദഹിപ്പിച്ച ചാരം വെള്ളത്തിൽ കലക്കി അനുഗാമികൾ കുടി
ച്ചതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ

സത്യദീപം.

1103 വൃശ്ചികം 30-ാംനു-യിലെ 'സത്യദീപ'ത്തിലുള്ള പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകളിൽ 'മലങ്കര വിയോജിത'നെപ്പറ്റി, "കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ബദ്ധവിരോധികളാൽ വിരചിതമായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി സഭ പഠിപ്പിക്കയും വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യാത്തവയെ അതിന്റെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളാണെന്നു പറകയും ആക്ഷേപിക്കയും ചെയ്യുന്നതു വ്യാജപ്രസ്താവനയും സങ്കടകരമായ അധർമ്മവുമാകുന്നു." എന്നിങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ അടുത്തലക്കം സത്യദീപത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ എന്തെല്ലാമെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരുവാൻ പത്രാധിപർ അവർകളോടു ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

* * *

തിരുത്തൽ.

കഴിഞ്ഞ ലക്കം വിയോജിതനിൽ 60-ാം പേജിൽ കാണുന്ന Apostolic എന്നവാക്കു Apocalyptic എന്നും, 57-ാം പേജിൽ കാണുന്ന 1648 എന്നതു 1864 എന്നും തിരുത്തി വായിക്കണം.

* * * * *

ഇടയാറന്മുള കൺവൻഷൻ.

മലങ്കരവിയോജിത സഭയുടെ 13-ാമതു കൺവൻഷൻ ഈയാണ്ടു മകരമാസം 12-ാംനു- ആരംഭിക്കുന്നതാണെന്നു കഴിഞ്ഞലക്കം മാസികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ സകാരണം അതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി മകരം 19 മുതൽ 23 വരെയുള്ള തീയതികളിൽ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. പ്രസംഗികന്മാരായി വിശിഷ്യ, നെല്ലൂർ രാമപട്ടണം വൈദികപാഠശാലയുടെ വൈസ് പ്രസിഡന്റും, "ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് മിഷ്യനറി റിവ്യൂ"വിന്റെ പ്രധാന പത്രാധിപരുമായ വില്യം ജെ. ലേംഗ്ലി അവർകളും, സേലത്തുനിന്നു മൈസ്സേഴ്സ് ബ്രാൻഡ്, ക്രിംബർ എന്നീ [illegible], സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേക യോഗം നടത്തുവാൻ ബ്രാൻഡു മദാമ്മയും വന്നുചേരുന്നതാണ്.

* * * *

അയച്ചുതരപ്പെട്ട അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ.

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനനല്ലാത്ത റെവ: ഡബ്ലിയു. ഒ. ഉമ്മൻ പാദ്രി അവർകൾ അഭിപ്രായത്തിനും നിരൂപണത്തിനുമായി അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ള

യാഗം', 'വേദങ്ങൾ', 'ഋഗ്വേദദേവകൾ' എന്നീ മൂന്നു ലഘുപുസ്തകങ്ങൾ സാദരം കൈപ്പററിയിരിക്കുന്നു. മുക്തിമാർഗ്ഗത്തെ സോൽകണ്ഠം അന്വേഷിക്കുന്ന ഹിന്ദുക്കൾക്കും ആദിമകാലത്തെ ദൈവപ്രദത്തമായ സത്യമതം എന്തായിരുന്നു എന്നു തിരയുന്ന ഇതരമതസ്ഥന്മാർക്കും ഈ ലേഖനങ്ങൾ സംതൃപ്തിജനകമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഭൂലോകത്തിൻെറ ഏതു കോണിൽ തിരക്കിയാലും ആദിമതം യാഗപ്രതിഷ്ഠിതമാണെന്നു തർക്കരഹിതമായി തെളിയുന്നതാണ്. ഈ യജ്ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൻെറ ബലിമരണത്തിൻെറ മുൻകുറികളാണല്ലോ. യാഗപുരുഷൻ യേശുക്രിസ്തുവല്ലാതെ വേറാരെങ്കിലുമാണെന്ന് ഊഹിക്കപ്പെടുകയോ സകാരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുമുഖാന്തരമുള്ള രക്ഷയെ 'യാഗം' എന്നുള്ള ഉപന്യാസം ദൃഢീകരിക്കുന്നു. "വേദങ്ങൾ" എന്നതു ഋഗ്യജുസ്സാമാഥർവ്വവേദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രസംഗമാണ്. "ഋഗ്വേദദേവകൾ" എന്ന ചെറുപുസ്തകത്തിൽ വേദങ്ങളിൽ പേർപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദേവന്മാരുടെ സ്വരൂപം, ലക്ഷണം, പ്രവൃത്തി മുതലായവ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ലേഖനങ്ങളും നാതിസംക്ഷേപവിസ്തരം എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ദൃഢീകരണത്തിനായി വേദസൂക്തങ്ങളെ നേരെയും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയോ ചേർത്തിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. വേദങ്ങൾ വായിച്ചറിവാൻ യാതൊരു ഭാഗ്യവും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കേരള ജനതയ്ക്ക് ഈ പുസ്തകങ്ങൾ അത്യന്തം പ്രയോജനപ്പെടുകയും രസാവഹമായിരിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനല്ലാതെ ഇവയിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളേയും പ്രത്യേകം നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇതിലെ പ്രസ്താവനകളെ വല്ല അഭിജ്ഞന്മാരും എതിർപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നപക്ഷം ദൈവേഷ്ടമെങ്കിൽ അന്നു നിരൂപണം ആയിക്കൊള്ളാം എന്നുമാത്രം സമാധാനിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താവിൻെറ ഏതാദൃശപരിശ്രമത്തെ സർവ്വേശ്വരൻ സഫലീകരിക്കട്ടെ. മലയാളം റിലിജിയസ് ട്രാക്റ്റ് സൊസൈററി വകയായി അടിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കൃതികൾ ഏററം ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു സി. എം. എസ്സ്. പ്രസ്സിൽ കിട്ടും.

* * * * *

<u>മിഷ്യനറി വീരന്മാർ.</u> ഇതു ഡബ്ളിയൂ മാത്യു ബി. എ. എൽ. ററി. അവർകളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. യഥാർത്ഥ ജഗദ്ഗുരുവിനുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ നിവേദിച്ചിട്ടുള്ള അനേകായിരം മിഷ്യനറിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഈ നാലുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻെറ മനോധർമ്മവൈഭവം വെളിപ്പെടുന്നു. പുസ്തകത്തിൽ ജീവചരിത്രം ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ മിഷ്യനറിമാർ ക്രിസ്തുവിൻെറ ധർമ്മദൂതസംഘത്തിലെ രത്നങ്ങൾ

കണ്ണാക്കം ശോഭിക്കുന്നു. ജെയിംസ് ചാമേഴ്സിന്റെ കഥ കണ്ണ
നീരോടുകൂടിയല്ലാതെ വായിക്കാൻ കഴികയില്ല. ബഹുകാഴ്ചപ്പ
കലന്മാരുടെ മനസ്സിൽകൂടിയും തൽകഥയുടെ ഏകപാരായണം അ
നേക മാസങ്ങളിലേക്ക് ഒരു ദുഃഖവിചാരത്തെ നിസ്സംശയമായി
ജനിപ്പിക്കും. റിങ്കിൾ റോബ് എന്തൊരു മനുഷ്യൻ! ഒരു മിഷ്യ
നറിയെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിൽ കാലുകുത്തീട്ടില്ലായിരുന്ന അ
പഴയകാലത്തു, വിശിഷ്യ ബ്രിട്ടീഷ്ഭരണത്തിന്റെ ഐകമത്യ
സൂര്യൻ പൂർവ്വാദ്രിയിൽ എത്തീട്ടില്ലായിരുന്ന ആ ദുർഘടഘട്ടത്തിൽ
ക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ എത്തി നിത്യസ്മരണീയമായ ഒരു വേല
ക്കൂടി സ്ഥാനമിട്ടുംവച്ചു് അന്തർദ്ധാനം ചെയ്ത ആ ജ്യോതിസ്സ് അസ്ത
മിക്കാത്ത പ്രഭയോടുകൂടി വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥിതിചെ
യ്യാതിരിക്കയില്ല.

* * * *

പണ്ഡിതാരമാബായിയുടെ ചെറിയ ചരിത്രം ഭാരതമാതാവി
ന്റെ ഓമനസന്താനങ്ങളിൽ ഒരുത്തിയുടെ ഒരു സൂക്ഷ്മചിത്രമാണ്.
ഇൻഡ്യയിലെ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ഉൽകൃഷ്ടജാതിസ്ത്രീകൾ ക്രിസ്തുവി
ന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ സ്ഥലംപിടിക്കുന്നതിനു മുൻപായി അ
വിടെയെത്തിച്ചേർന്ന ഈ മഹതി ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിനു ലഭിച്ച സ്വ
ന്തം കീർത്തിമുദ്രകളിൽ ഒന്നുതന്നെ എന്നു നിശ്ശങ്കം അഭിപ്രായ
പ്പെടാം. പണത്തെ തൃണവൽക്കരിച്ചു് ഈമാതിരി സൽകൃതിക
ളെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ സർവ്വദാ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥ
കർത്താവു സർവ്വഥാ അഭിനന്ദനീയൻതന്നേ.

ഒരു യഥാർത്ഥ കഥ

കുറേ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സുവിശേഷവേല ചെ
യ്യുന്നതിനു അതിതാല്പര്യമുള്ള ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്തു വി
ധത്തിലാണ് സുവിശേഷവേല ചെയ്യേണ്ടതു് എന്നു അവനു അശേഷ
അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. പലരോടും അതേപ്പറ്റി ചോദിച്ചിട്ടും ത
ൃപ്തികരമായ ഒരു മറുപടിയും ലഭിച്ചില്ല. മിക്കവരും അവനെ
അധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും, കളിയാക്കുകയുമാണുണ്ടായതു്. ഒരു ദിവ
സം അവൻ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തെ പട്ടക്കാരന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു 'കർത്താവിനുവേണ്ടി എന്നെപ്പോലെയുള്ള കുട്ടികൾക്കു ചെ
യ്യാവുന്ന വല്ല വേലയും ഉണ്ടോ?' എന്നു സവിനയം ചോദിച്ചു. സു
വിശേഷവേലയുടെ ഗൌരവത്തെപ്പറ്റി ഒട്ടും ചിന്തിക്കാതെ വ്യഥാ
അവൻ ചോദിക്കുകയാണെന്നു മാത്രം അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി.

...ടൻ അദ്ദേഹം 'നീ തീരെ ചെറുപ്പമാണല്ലൊ. ഒരു സൺഡേസ്കൂൾ നടത്തുന്നതിനോ, ലഘുലേഖകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനോ, സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനോ നിനക്കു പ്രായമില്ലല്ലോ' എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ആ കുട്ടിയ്ക്കു അല്പം വ്യസനമുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. 'കുട്ടികൾക്കു ചെയ്യാൻതക്കവണ്ണം എന്തെങ്കിലും കാണാതിരിക്കയില്ല. അവിടുന്നു എന്നോടു ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏതു ജോലിയും ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണു'. അതുകൊണ്ടു എനിക്കു ചെയ്യുന്നതിനു യോജിച്ച ഒരു ദൈവവേല പറഞ്ഞല്ലാതെ ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു പോകുകയില്ല, എന്നു അവൻ സധൈര്യം പറയുകയുണ്ടായി. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ പാദ്രി ആലോചിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വളരെനേരം ആലോചിച്ചിട്ടും, കുട്ടിയ്ക്കു ഏറ്റവും യോജിച്ച ഒരു വേല കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസം തോന്നി. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം 'നീ പഠിക്കുന്ന ക്ലാസ്സിൽ നിന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്ന കുട്ടി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണോ?' എന്നു ചോദ്യം ചെയ്തു. 'അല്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു' എന്നു കുട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു. 'എന്നാൽ അവനെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനായി ആദായപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഇന്നു മുതൽ ശ്രമിക്കുക. ദൈവം നിന്നെ തീർച്ചയായും സഹായിക്കും. എങ്ങിനെയാണു ഇതു ചെയ്യേണ്ടതു എന്നറിയുവാൻ ഇന്നു കർത്താവിനോടു മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. കർത്താവു തന്നെ വഴി കാണിച്ചുതരും. ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ, എന്നു പട്ടക്കാരൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ഈ സംഭവം നടന്നു ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം ആ സ്ഥലത്തു ഒരു ഉണർവ്വുയോഗം നടന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ സമയത്തു ഈ കുട്ടി അത്യാസന്നരോഗത്തിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. രോഗകിടക്കയിൽവച്ചു ക്ലാസ്സിൽ തന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി ദൈവത്തോടു ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. ഉണർവ്വുയോഗത്തിനു പോകുവാൻ സംഗതിയായില്ലല്ലോ എന്നോർത്തു അത്യധികം വ്യസനിച്ചു. വൈദ്യന്മാർപോലും അവനെ കൈവിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. അവന്റെ അപ്പൻ ക്രമമായി യോഗത്തിനു പോവുക പതിവായിരുന്നു. ഒരുദിവസം അവന്റെ അപ്പൻ യോഗത്തിൽ കൂടിയശേഷം തിരികെവന്നസമയം തന്റെ ഓമനപ്പുത്രനായ കുട്ടിവളരെ പ്രയാസത്തോടുംവിമ്മിഷ്ടത്തോടുംകൂടി അപ്പനോടു, 'നെഡ്സ്മിത്തു ഇന്നു യോഗത്തിൽ വന്നിരുന്നുവോ? എന്നു മൃദുലസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു. 'ഉവ്വ്, മകനെ' എന്നു അപ്പൻ മറുപടിപറഞ്ഞു. 'അവൻ അവന്റെ ഹൃദയം കർത്താവിനു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തുവോ?' എന്നു ചോദിച്ചതിനു 'ഇല്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു' എന്നു അപ്പൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 'അയ്യോ, അവൻ അതിനു ചെയ്തുകാണുമെന്നാണല്ലോ ഞാൻ വിചാരിച്ചതു' എന്നു അത്യധികമായ മന:വേദനയോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടും വീണ്ടും തിരി

ഞ്ഞുകിടന്നു. അടുത്ത ദിവസത്തെ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചശേഷം അപ്പൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ കുട്ടി അതിവാഞ്ഛയോടെ നെഡ്ഡി സ്മിത്തിനെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും ചോദിക്കുകയും, അപ്പന്റെ മറുപടി അവനെ പിന്നെയും വളരെ അധികം നിരാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. യോഗത്തിന്റെ മൂന്നാംദിവസം കുട്ടിയുടെ ദീനം അധികഠിനമായി പരിണമിച്ചു. അവൻ മിക്കവാറും മരണത്തോടു വളരെ അടുത്തിരുന്നു. അപ്പൻ യോഗത്തിൽനിന്നു തിരികെ വന്നപ്പോൾ സമയം അധികം ദീർഘിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ കുട്ടി കടക്കയിൽ കിടന്നുംകൊണ്ടു നെഡ്ഡി സ്മിത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അവന്റെ അപ്പൻ കണ്ടതു. അവന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചിട്ടും പ്രാർത്ഥന നിറുത്തിയില്ല. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ തന്റെ അപ്പനെ സന്തോഷവദനനായി കാണപ്പെടുകയും എന്നിട്ടും കുട്ടി വളരെ വിഷമത്തോടും വ്യാകുലത്തോടും പിന്നെയും നെഡ്ഡിസ്മിത്തിനെക്കുറിച്ച് അതിയായ ആഗ്രഹത്തോടുംകൂടി ചോദിച്ചു. 'ഉവ്വ് മകനേ നെഡ്ഡി അവന്റെ ഹൃദയം ഇന്നത്തെ യോഗത്തിൽവെച്ചു കർത്താവിനു കൊടുത്തു.' ഇതു കേട്ട മാത്രയിൽ അവനുണ്ടായ ആനന്ദം സീമാതീതമായിരുന്നു. 'ഹാ! എത്ര സന്തോഷം! ഹാ!! എത്ര സന്തോഷം!! ഹാ!!! എത്ര സന്തോഷം!!! ദൈവമേ, ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു കുട്ടി സാവധാനത്തിൽ രണ്ടു കണ്ണുകളും അടച്ചു. അതിനുശേഷം അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പേ അവൻ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ പൂർണ്ണ സമാധാനത്തോടുകൂടി നിദ്ര പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവന്റെ മരണശേഷം അവന്റെ അപ്പൻ ഒരുദിവസം യദൃച്ഛയാ അവന്റെ പെട്ടി തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ, നാലു കുട്ടികളുടെ പേരെഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു 'ലിസ്റ്റ്', അതിൽ അതിഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരുന്നതു കാണ്മാൻ സംഗതിയായി. അതിൽ അവസാനത്തെപ്പേരു നെഡ്ഡിസ്മിത്തിന്റേതായിരുന്നു. ആ നാലു പേരെയും അവൻ കർത്താവിനായി നേടി. ഓരോരുത്തരോടും അവൻ സംസാരിക്കുകയും, അവർക്കു നല്ലനല്ല പുസ്തകങ്ങൾ, സുവിശേഷപ്രതികൾ, ലഘുലേഖകൾ മുതലായവ വായിപ്പാൻ നൽകുകയും അവരോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ഇങ്ങനെ ആ നാലുപേരും ആ കുട്ടിമൂലം മാനസാന്തരപ്പെടുന്നതിനിടയാകുകയും ചെയ്തു.

പ്രിയ വായനക്കാരാ! കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേർക്കുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെ ആദായപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ ഇന്നുമുതൽ ആരംഭിക്കുക. മേല്പറഞ്ഞ യഥാർത്ഥകഥയിൽ കാണുന്നപ്രകാരം ഒരു കുട്ടിയ്ക്കു—നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരു ചെറിയ പൈതലിനു—കർത്താവിന്റെ പേർക്കു നാലുപേരെ നേടു

ങ്ങകിടന്നു. അടുത്ത ദിവസത്തെ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ച

Registered No. T. 138   L. No. 58. Dated 8-7-26

മലങ്കരവിയോജിതൻ

ആരുടേയും മുഖംനോക്കാതെ എല്ലാസ്ഥലത്തും സത്യം തുറന്നുപറയുന്ന കേരളത്തിലെ ഏക പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മാസിക. വാർഷികവരിസംഖ്യ ബ്രി: രു: 1 മാത്രം. തപാലിൽ അയക്കുന്നതിനു രു 1. ണ. 4.

അപേക്ഷിക്കേണ്ടും മേൽവിലാസം

മാനേജർ, വിയോജിതൻ ആഫീസ്

ഇടയാറന്മുള—ചെങ്ങന്നൂർ.

(കോഴഞ്ചേരി P. O.)

പുതിയപുസ്തകങ്ങൾ

1. "സത്യപ്രകാശിനി" ഒരു ഹിന്ദുമതപ്രസംഗനിരൂപണ ഗ്രന്ഥം. വില. അണ 4 മാത്രം.
2. "ശിശുസ്നാനകഠാരം" "ശിശുസ്നാനം" എന്ന കൃതിയുടെ ഖണ്ഡനം. വില. അണ 5 മാത്രം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ. ശ്രീമാൻ. കെ. വി. സൈമൺ അവർകൾ

ആവശ്യക്കാർ വിയോജിതൻ ആഫീസിലേക്ക് എഴുതുവിൻ.

Printed at the National Printing House, Tiruvalla.